

Patriarhul Daniel, în cuvântul la Anul Nou 2021: Să transformăm vremea de încercare în timp de binecuvântare

Cuvântul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, rostit la *Slujba ce se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani (2020-2021)*, la Catedrala Patriarhală:

Să transformăm vremea de încercare în timp de binecuvântare

În Biserica Ortodoxă, sfintele slujbe sunt momente de sfințire a timpului, precum și izvor de bucurie și pace, de lumină și speranță în lupta noastră cu greutățile vieții.

Anul acesta, Sfintele Sărbători ale *Nașterii Domnului, Anului Nou și Botezului Domnului* sunt prăznuite într-o atmosferă mai dificilă din cauza pandemiei provocate de noul coronavirus (Covid-19).

Din acest motiv, în seara aceasta am oficiat *Slujba ce se săvârșește în noaptea trecerii dintre ani*

, imediat după Vecernie, și nu la miezul nopții, pentru ca toți să putem ajunge acasă până la ora 23.00, respectând astfel recomandările autorităților.

Ne aflăm într-o perioadă mai tristă când o mulțime de oameni suferă de teama provocată de actuala pandemie: teama de îmbolnăvire, teama de moarte, teama de schimbare a vieții sociale.

Însă, comuniunea în rugăciune, pacea sufletului, bunătatea inimii și cooperarea în fapte bune pot face minuni, transformând teama în curaj și speranță.

Vă felicităm în mod deosebit pe dumneavoastră cei care sunteți prezenți la biserică, precum și pe toți cei care acum se află în comuniune de rugăciune cu noi prin intermediul posturilor de radio, de televiziune și prin internet.

Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos, pe care tocmai l-am rostit, ne arată importanța sfințirii timpului vieții noastre, prin chemarea numelui mântuitor al Domnului nostru Iisus Hristos, Creatorul lumii și Împăratul veacurilor, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Pentru creștini, locul cel mai potrivit pentru petrecerea anului vechi și întâmpinarea anului nou este *Biserica lui Hristos*, aici fiind *spațiul de întâlnire a timpului cu veșnicia*, așa cum ele s-au întâlnit mai întâi în Persoana Fiului veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut om și S-a născut în Betleem „*la plinirea vremii*”, pentru a dăruia oamenilor înfierea prin har și viața eternă cerească (cf. *Galateni 4, 4-5; Ioan 1, 12-13*).

Anul Nou în care intrăm este un dar nou de viață, pe care-l primim de la Dumnezeu spre mântuirea noastră, adică spre cultivarea comuniunii cu El prin rugăciune și fapte bune.

De aceea, acum, la cumpăna dintre ani, trebuie să ne gândim și mai mult la modul folosirii timpului vieții noastre ca timp binecuvântat de Dumnezeu.

Prin urmare, Biserica ne îndeamnă să privim cu încredere și speranță, dar și cu responsabilitate, fiecare clipă a vieții prezente.

În acest sens, Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață, zicând: „*Să nu treacă nici o zi din întreaga noastră viață, în care să nu punem în noi înșine vreun folos duhovnicesc sau cu rugăciunea sau cu mărturisirea sau cu facerea de fapte bune sau cu vreo altă faptă duhovnicească*”[\[1\]](#).

În Iisus Hristos timpul oferă creștinului posibilitatea participării la viața veșnică, mai ales prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Său, care ni se dăruiesc în Sfânta

Euharistie „spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”.

Biserica Ortodoxă acordă o importanță deosebită faptelor săvârșite în timpul vieții noastre, învățând că fiecare cuvânt rostit sau faptă săvârșită în timp va avea ecou în veșnicie (cf. *Ioan* 5, 28-29; *2 Corinteni* 5, 10).

Orice bine făcut în timpul vieții pământești constituie o treaptă în creșterea spirituală a omului credincios în relația sa cu Dumnezeu și semenii.

Totodată, fapta bună săvârșită din iubire milostivă și smerită poartă în ea lumina cerească a harului dumnezeiesc lucrător în om și *devine comoară a sufletului omului pentru eternitate*.

Anul 2020, pe care îl încheiem, a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române drept *Anul omagial al pastorației părinților și copiilor și Anul comemorativ al filantropilor ortodocși români*.

Prin aceste teme, a fost subliniată importanța comuniunii de iubire dintre părinți și copii, precum și a legăturii dintre viața spirituală și activitatea socială a omului, dintre rugăciune și acțiune, dintre evlavie și dărnicie, dintre Liturghie și Filantropie, legătură care se manifestă în fapte bune izvorâte din iubire smerită și dărnică.

Anul 2021, în care pășim, este declarat în Patriarhia Română ca *Anul omagial al pastorației românilor din afara României și Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea liturgică și culturală a cimitirelor*.

Astfel, se realizează evidențierea a două coordonate esențiale și prioritare în viața și activitatea pastoral-misionară a Bisericii noastre, și anume: aprecierea și încurajarea românilor din afara granițelor României, precum și importanța pomenirii celor adormiți în Domnul și a îngrijirii cimitirelor.

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți oamenii și în mod deosebit pe românii din țară și din străinătate, dăruindu-le sănătate și mântuire, pace și bucurie, dar și mult ajutor pentru a ne elibera din actuala pandemie, care afectează viața și sănătatea oamenilor!

Vă dorim tuturor ani mulți și binecuvântați!

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

[1] Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Facere*, omilia XI, IV, în col. PSB, vol. 21, trad. de Pr. Prof. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii

Ortodoxe Române, București,1987,p. 132.

Foto credit: Ziarul *Lumina* / Luigi Ivanciu

— basilica.ro